

LIBBRECHT, Julius (Vichte 6 augustus 1857 – Brasschaat 26 september 1931). Broer van Camiel Libbrecht.

Werd als katholiek, dankzij de generatielange katholieke regeerperiode, vooruitgeduwd in het mid-

delbaar rijksonderwijs. Libbrecht bracht het tot directeur van de Rijksmiddelbare School in Gent. Hij had vooral taalkundige interesses en nam deel aan de organisatie van de **Vlaamsc̃he Wetenschappelijke Congressen**. Als katholiek vreesde hij de groeiende invloed van **Frankrijk** via de Franse taal. Hij beschouwde dat land als een gedegenereerde samenleving en was een pleitbezorger voor degelijk Nederlands taalonderwijs.

Toen de Duitsers tijdens de Eerste Wereldoorlog het land bezetten, trad hij na verloop van tijd toe tot het **activisme**. In zijn school waren **Jong-Vlamingen** als **Antoon Thiry** en **Rens** leraar. Die activistische aanwezigheid leidde tot conflicten met Belgischgezinden waaronder de vrijzinnige **flamingant** en bestuurslid van de school **Paul Fredericq**. Die zag Libbrecht naar het activisme afglijden en rekende hem tot de "Duitsgezinde klepkijkers". Op 17 november 1916 werden de diensten van het ministerie van kunsten en wetenschappen als eerste gesplitst. Libbrecht werd op 15 december 1916 geïnstalleerd als directeur-generaal van het lager onderwijs met **Richard de Cneudt** als afdelingschef en rechterhand. Zijn beleid viel op door een aantal dwangmaatregelen die de rol van het Frans moesten terugdringen. Hij vaardigde zelfs een verbod uit op buitenschoolse Franse lessen. Begin 1917 was Libbrecht een van de oprichters van de **Raad van Vlaanderen** en zetelde er als een van de boegbeelden van het katholieke **Vrij Vlaanderen** tot op het einde van de oorlog. Hij was ervan overtuigd dat de centrale machten de oorlog zouden winnen en dat Vlaanderen zijn plaats moest vinden in een Groot-Germaans politiek geheel onder leiding van Berlijn. Na de oorlog week Libbrecht uit naar Nederland (Heerlen) waar hij vernam dat hij was veroordeeld tot twintig jaar. Pas in 1929, na de **Uitdovingswet**, keerde hij terug naar België waarna hij in Brasschaat ging wonen. Hij werd nog secretaris van de onderwijscommissie van de **Derde Raad van Vlaanderen** (1931) en overleed als slachtoffer van een verkeersongeluk.

LITERATUUR: A.L. Faingnaert, *Verraad of zelfverdediging?*, 1932; – M. van de Velde, *Geschiedenis van de Jong Vlaamsc̃he Beweging*, 1941; – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991.

LUC VANDEWEYER